

Republika Hrvatska
Županijski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Poslovni broj: GŽ-1374/2021-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinje Dobrile Ćuruvija kao predsjednice vijeća, sutkinje Nade Sambol kao članice vijeća i suca izvjestitelja i sutkinje Jarmilke Kučera Slivar kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1) Dejan Kurilić, OIB:20120327726, Pag, Dubrovačka ul. 21, 2) Marino Kurilić, OIB:36025639564, Pag, Dubrovačka ul. 21, 3) mldb. Lara Kurilić, OIB:061802741694, Pag, Dubrovačka ul. 21, 4) mldb. Karlo Kurilić, OIB:52112642226, Pag, Dubrovačka ul. 21, tužitelji pod 3) i 4) zastupani po zakonskom zastupniku ocu tužitelju pod 2) Marinu Kurilić, 5) mldb. Antonio Kurilić, OIB:42267557708, Pag, Dubrovačka ul. 21, 6) mldb. Mate Kurilić, OIB:30583872513, Pag, Dubrovačka ul. 21, 7) mldb. Roko Kurilić, OIB:11205855323, Pag, Dubrovačka ul. 21, 8) mldb. Katarina Kurilić, OIB:66037194594, Pag, Dubrovačka ul. 21, tužitelji pod 5) do 8) zastupani po zakonskom zastupniku ocu tužitelju pod 1) Dejanu Kurilić, a svi kao nasljednici pokojnog Ante Kurilića, protiv tuženice Nevenka Lipovac, OIB:36448256269, Zagreb, Črnomerec 159 kao nasljednica iza pok. Ljiljane Rucker, OIB:50831775862, r. Maržić, ž. Josipa iz Paga, Križevačka 11, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o žalbi tuženice protiv presude Općinskog suda u Zadru, Stalna služba u Pagu poslovni broj P-534/2020-75 od 19. kolovoza 2021., u sjednici vijeća održanoj 28. studenog 2024.,

p r e s u d i o j e

Žalba tuženice se prihvaća, preinačuje se presuda Općinskog suda u Zadru, Stalna služba u Pagu poslovni broj P-534/2020-75 od 19. kolovoza 2021. i sudi:

„Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je tužitelj vlasnik k.č.br. 2262/3, pašnjak u Bašaci, površine 93 m², upisane u z.k.ul.br. 5862 k.o. Pag, što mu je tužena dužna priznati te trpjeti uknjižbu prava vlasništva tužitelja uz istodobno brisanje svog prava vlasništva na predmetnoj nekretnini i naknadi parnični trošak tužitelju sve u roku od 15 dana.“

- preinačuje u točki II. izreke presude tako da sada glasi:

„Tužitelj Ante Kurilić je dužan tuženici Ljiljani Rucker naknaditi parnični trošak u iznosu od 9.500,00 kuna/1.260,87 eura u roku od 15 dana.“

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Zadru, Stalna služba u Pagu poslovni broj P-534/2020-75 od 19. kolovoza 2021. presuđeno je da je tužitelj vlasnik k.č.br. 2262/3, pašnjak u Bašaci, površine 93 m², upisane u z.k.ul.br. 5862 k.o. Pag, što mu je tužena dužna priznati te trpjeti uknjižbu prava vlasništva tužitelja uz istodobno brisanje svog prava vlasništva na predmetnoj nekretnini i naloženo je tuženici da tužitelju naknadi parnični trošak.

2. Protiv presude žalbu je podnijela tuženica zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: ZPP), predlaže uvažiti žalbu, preinačiti presudu i odbiti tužbeni zahtjev ili ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je osnovana.

5. Predmet ove parnice je tužbeni zahtjev radi utvrđenja prava vlasništva nekretnine kčbr. 2262/3 pašnjak u Bašaci površine 93 m² upisane u zk.ul. 5862 k.o. Pag. Tužitelj tužbeni zahtjev temelji na činjenicama da predmetnu nekretninu koristi od rođenja, da su koristili njegov otac i djed, da se radi o putu koji je služio za pristup nekretnini tužitelja koja je sada sastavni dio okućnice tužitelja, da je na predmetnoj nekretnini izveo radove betoniranje kanala za oborinske vode, staze, postavio je rasvjetu, da je vlasnik hotela koji se nalazi neposredno do predmetne nekretnine, a cijeli kompleks sa predmetnom parcelom iskorištava za turističke svrhe.

6. Prvostupanjski sud je utvrdio na temelju podataka zemljišnoknjižnog izvotka i posjedovnog lista da je predmetne nekretnine kčbr. 2262/3 upisana vlasnicom i posjednicom tuženica, da je temeljem prijavnog lista od 4. kolovoza 1995. izvršena parcelacija čkbr. 2262 na način da su od nje formirane čkbr. 2262/1, 2262/2 i 2262/3. Dakle, od ranije kčbr. 2262 nastala je i predmetna čkbr. 2262/3 parcelacijom temeljem prijavnog lista od 4. kolovoza 1995. po prijedlogu tuženice upisane vlasnice i posjednice čkbr. 2262. Stanje čestice utvrđeno na održanom ročištu na predmetnoj nekretnini je izbetonirani prolaz (put) sa rasvjetom postavljenom na betonskim zidovima.

7. Prvostupanjski sud je nakon što u obrazloženju presude opširno reproducira iskaze saslušanih svjedoka i stranaka ocijenio vjerodostojnim iskaze svjedoka Bernarda Kurilića, da je predmetni put koristio otac tužitelja od 1960. godine, da rasvjetni stupovi postoje od 1970. godine, da prema iskazu svjedoka Nikole Zeller je svjedok put koristio kada je dolazio kod tužitelja 1980. godine, da prema iskazu svjedoka Deana Kurilića je put postojao 1970. godine, da je izbetoniran iza

Domovinskog rata te da je rasvjeta stavljena 1980. godine, kada i zidići, a da su to potvrdili i Marino Kurilić i Igor Kurilić. Nadalje, sud prihvaća iskaz svjedoka Ante Fabijanića koji ima kuću u blizini predmetne nekretnine u dijelu gdje je naveo da su već 1985. godine dijelovi puta bili izbetonirani, postavljeni lampioni, zidić, dok je kanal za oborinske vode napravljen 90-tih. Prvostupanjski sud prihvaća iskaz svjedoka Igora Baričevića koji je naveo da je makadamski put postojao 70 do 80-tih godina, da su tada postavljeni i stupovi rasvjete te napravljen oborinski kanal, a taj iskaz da je potvrdio i svjedok Dražen Crljenko koji je na nekretninu počeo dolaziti 1982. do 1985. godine. Prvostupanjski sud prihvaća iskaz svjedoka Marijana Lipovca koji je naveo da je 1970. godine preko tog zemljišta išao na more, da je 1986./1987. bio kanalić uz kojeg su išli do mora.

8. Prvostupanjski sud prihvaća iskaze navedenih svjedoka jer ih ocjenjuje kao životne, detaljne i uvjerljive i u bitnom istovjetne.

9. U odnosu na iskaze svjedoka predloženih od strane tuženice Đurđice Pastorčić, Josipa Ruckera, Blagoja Pešića, Dede Prenka, prvostupanjski sud im nije poklonio vjeru, jer da su usmjereni prema uspjehu tuženice u ovom postupku, a posebno obzirom na činjenicu da su njihovi iskazi u suprotnosti sa iskazima brojnih ostalih saslušanih svjedoka koji su potvrdili da su rasvjetni stupovi svakako bili postavljeni prije 1995. godine.

10. Osnovano tuženica u žalbi ističe da prvostupanjski sud nije prihvaćene iskaze svjedoka doveo u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, nije cijenio iskaze stranaka, što ima za posljedicu pogrešno utvrđenu činjenicu da je tužitelj pošten posjednik, čime je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1. u vezi članka 8. ZPP-a što je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude.

11. Prema odredbi članka 8. ZPP-a koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene, svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

12. Prvostupanjski sud je izveo zaključak da je posjed tužitelja predmetne nekretnine pošten, jer nije imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed spornog dijela nekretnine, obzirom da mu tuženica, niti njezini prednici nisu nikada osporavali pravo na posjed spornog dijela, a isti je kako je nedvojbeno utvrđeno izvodio vidljive radove postavljanja rasvjetnih stupova, odvoda, zidića i betoniranja puta.

13. Zaključak prvostupanjskog suda da je posjed tužitelja bio pošten ovaj drugostupanjski sud ne prihvaća, jer ga ne opravdavaju izvedeni dokazi. Ovaj drugostupanjski sud je koristio ovlasti iz članka 373.a ZPP-a na način da je ocjenom izvedenih dokaza bilo moguće utvrditi bitnu činjenicu, je li tužitelj pošten posjednik.

14. Budući tužitelj tužbeni zahtjev temelji na činjenicama da je isključivi posjednik predmetne nekretnine, jer ju koristi od rođenja (rođen 1949. godine), a prije njega su koristili otac i djed, da se u naravi radilo o putu na kojem je on izvodio radove, a tužba je podnijeta 16. ožujka 2015. obuhvaćeno je razdoblje u kojem su u primjeni

bili Opći građanski zakonik (dalje: OGZ) koji se primjenjuje na temelju Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. („Narodne novine“ broj 73/91.), Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Službeni list SFRJ 6/80) koji je stupio na snagu 1. rujna 1980. preuzet Zakonom o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91 - dalje: ZOVO) i Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12. i 152/14. – dalje: ZVDSP) čije odredbe su regulirale stjecanje vlasništva nekretnine dosjelošću. Međutim, i prema paragrafu 1463. OGZ-a, članku 28. ZOVO-a i članku 159. ZVDSP-a za stjecanje vlasništva nekretnine dosjelošću posjed mora biti pošten. Pošten posjed i prema paragrafu 326. OGZ-a članku 72. stavak 2. ZOVO-a i članku 18. stavak 3. ZVDSP-a u bitnom je ako posjednik kada ga je stekao nije znao, niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, a posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno. Nepošteni posjednik ni prema pravnim pravilima OGZ-a, ni prema odredbama ZOVO-a i ZVDSP-a ne može vlasništvo nekretnine steći dosjelošću.

15. U ovoj parnici tužitelj je dva puta saslušan (list spisa 125-127 i list 216-217). Prema iskazu tužitelja nekretninom kčbr. 2262/3 tužitelj se koristio od 1956. godine, a zemljište (predmet spora) služilo je za prolaz svima, njime su se koristili Blaž Maričević i njegov brat, a poslije dva sina Ante i Martin Maričević, služio se i barba Kurilić, teta Kata Peliška, da je on to zemljište naslijedio od svog oca, putem se koristio na način da je dovozio materijal za gradnju kuće od mora. Nadalje, prema iskazu tužitelja sporna čestica broj 2262/3 te čestice broj 15120 i 15121 su bile jedna čestica sve u vlasništvu Marije Šavar koje je on kupio, a tužbu je podnio jer je geodet Škoda koji je izradio prijavni list napravio da je dio tužiteljeve čestice od tuženice. Iako prema sadržaju zapisnika (lista spisa 127) je tužitelj nakon danog iskaza na upit punomoćnika tužitelja naveo da je put naslijedio od svog oca, a nije ga kupio od Marije Šavar i u kasnije danom iskazu tužitelj (list spisa 217) je naveo da je nekretninu kupio od Marije Šavar i da je čestica čije utvrđenje vlasništva traži ovom tužbom oduvijek bila sastavni dio parcele Marije Šavar. Stoga, kada tužitelj dva puta isto navodi, ne može se iskaz cijeniti da se radi o zabuni kod davanja iskaza. Tužitelj je naveo da je bio prisutan 1995. godine kada je vještak Škoda napravio prijavni list i da se kao susjedi nisu ništa bunili, ali je kasnije mjernik to u kancelariji preuredio na način da je tuženica upisana vlasnicom čkbr. 2262/3 (list spisa 126). Tužitelj je naveo da je posjednik predmetne nekretnine bila Marija Šavar, da je prije 1995. godine, a i poslije kao posjednik spornog puta bila upisana Marija Šavar, i da je podnio ovu tužbu iz straha da ne zastari njegovo pravo da tuži tuženu, jer se ona bez njegovog znanja naknadno upisala posjednikom predmet nekretnine (list spisa 216).

16. Cijeneći iskaz tužitelja (čiju ocjenu prvostupanjski sud nije dao), već iz danog iskaza ne bi proizlazila osnovanost tužbenog zahtjeva. Kada bi iskaz tužitelja i bio istinit u dijelu gdje navodi da su se putem služili svi, onda bi proizlazilo da ni tužiteljev otac, a ni tužitelj ne bi bili u samostalnom posjedu. Iako je svjedok Bernard Kurilić naveo da se predmetnom nekretninom i da u naravi je to bio put, koristio i otac tužitelja za prolaz „dolje od mora“ prema istoku i to sa kolima s magarcem, (a to je bilo oko 1960. godine), međutim takav iskaz nije potkrepljen drugim dokazima, a ni tužitelj nije naveo za koje nekretnine za dolazak je otac put koristio, već iz iskaza tužitelja proizlazi da je otac sijao kukuruz na dijelu gdje se sada nalazi kuća tužitelja

koju je on počeo graditi 1968. godine na tom zemljištu i da put nije mogao koristiti odozgo jer je bila visoka međa, a pristup do kuće i do mora ima Dubrovačkom ulicom. Da u vrijeme kako tužitelj i svjedok Bernard Kurilić navode spornom nekretninom se nije moglo prolaziti kolima tvrdila je tuženica zbog razine zemljišta.

17. Nije sporna činjenica da tužitelj prilaz do kuće, a i mora ima s javne ceste Dubrovačkom ulicom. Dakle, sporna čestica nije jedini prilaz od tužiteljeve kuće do mora.

18. Obzirom na iskaz tužitelja, da je vlasnica predmetne čestica bila Marija Šavar i da ju je od nje kupio, tužitelj time ističe da ima zakoniti posjed. Međutim, da je vlasnica predmetne čestica bila Marija Šavar, osim iskaza tužitelja ne proizlazi niti iz jednog izvedenog dokaza. Prema podacima iz zemljišnih knjiga vlasnica čestice od koje je parcelacijom nastala i sporna 2262/3 bila je Stoša Maržić, majka tuženice, a nakon nje tuženica koja je nekretninu stekla temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljenim sa Stošom Maržić. I prema posjedovnom listu (list spisa 10-15) posjednicom nekretnine upisana je bila Stoša Maržić, a nakon nje tuženica. Dakle, niti Marija Šavar, niti tužitelj, a ni njegovi prednici nikada nisu bili upisani vlasnikom i posjednikom predmetne nekretnine.

19. Nije sporna činjenica da je tužitelj od Marije Šavar kupio čkbr. 15120 i 15121 koje graniče sa spornom česticom (kako to proizlazi iz podataka skice izmjere list 50), međutim niti iz jednog dokaza ne proizlazi da bi sporna čestica bila sastavni dio kupljenih nekretnina od Marije Šavar. Da bi tužitelj imao zakoniti posjed spornih čestica trebao je dokazati da je ista bila vlasništvo prodavatelja Marije Šavar, što ne proizlazi iz izvedenih dokaza.

20. Prvostupanjski sud kada je ocjenjivao iskaze svjedoka predloženih od strane tužitelja i koje iskaze je cijenio kao vjerodostojnim u pogledu izvođenja radova od strane tužitelja i poštenje posjeda nije cijenio činjenicu da se između stranaka vodila parnica broj P-170/89 po tužbi Ljiljane Rucker protiv tuženika Ante Kurilića radi utvrđenja da ne postoji pravo služnosti prolaza i provoza preko nekretnine tužiteljice kčbr. 2262 k.o. Pag u korist nekretnine tuženika koja se nalazi sjeverno od nekretnine tužiteljice. Prema sadržaju prvostupanjskog spisa prvostupanjski sud je kao dokaz pročitao spis P-170/89. U tužbi u predmetu P-170/89 koji je priložen ovom predmetu iznijete su činjenice da za nekretninu tuženika u toj parnici (u ovoj parnici tužitelja Ante Kurilića) ne postoji pravo služnosti prolaza i provoza preko čestica zemlja 2262 k.o. Pag u korist nekretnina tuženika. Radilo se o nekretnini 2262 k.o. Pag od koje je parcelacijom 1995. godine nastala sporna čestica broj 2262/3. U odgovoru na tužbu u tom predmetu tuženik Ante Kurilić je iznio činjenice da je on započeo gradnju svoje kuće 1969. godine i da je stazu na nekretnini tužiteljice već zatekao i da su se tom stazom, tim putem služili vikendaši koji su dolazili u Pag na kampiranje ili imaju svoju kuću, da se sporni put proteže u dužini od oko 200 m, a put kojeg ima tuženik prema moru od svoje kuće spaja se sa putem tužiteljice i to od početka parcele tužiteljice do mora i to možda u dužini od oko 20 m, da cijelo vrijeme nije nikada imao bilo kakvih problema oko tog puta, nitko mu nije priječio prolaz. Nadalje, u odgovoru na tužbu u navedenom predmetu navedeno je, ukoliko bi se tuženiku zabranio prolaz da se on u krajnjem slučaju niti ne protivi i da on ima svoj put kojim putem osim puta tužiteljice može doći do mora, kada se uredi taj njegov put koji bi trebao biti u širini 3 m. Taj

odgovor na tužbu prema podacima spisa P-170/89 je dan na zapisnik kod suda sa održane rasprave 6. prosinca 1989., a prema sadržaju zapisnika s ročišta od 28. lipnja 1991. održanog na nekretnini čkbr. 2262 od koje je i nastala sporna 2262/3 navedeno je da su prije početka same rasprave stranke izjavile da su postigle međusobnu nagodbu i punomoćnik tužiteljice Josip Rucker je izjavio da tužiteljica želi povući tužbu, obzirom da je sa tuženikom sklopila sporazum.

21. Između stranaka nije sporno da prolaz oko kojeg se vodio spor u predmetu P-170/89 je išao preko čkbr. 2262 koja u to vrijeme još nije bila cijepana, već je parcelacijom 1995. od nje nastala 2262/3.

22. Kada se cijeni sadržaj odgovora na tužbu u tom predmetu gdje tužitelj (u tom predmetu tuženik) nije osporio da je prolazio preko nekretnine tužiteljice čkbr. 2262, ali ne po dijelu te čestice od kojeg dijela je parcelacijom 1995. nastala sporna 2262/3 i da se radilo o godini 1989., dolazi se do zaključka da u to vrijeme tužitelj nije bio u posjedu dijela tadašnje čestice 2262 i to onog od kojeg je parcelacijom nastala predmetna 2262/3, kako tužitelj i svjedoci predloženi od strane tužitelja tvrde u ovom predmetu. Naime, tužitelj, a i svjedoci su iskazivali da je predmetna čestica 2262/3 bila put, prvo makadamski i da je tužitelj oduvijek tuda prolazio, da je već tada djelomično bio betoniran, postavljena rasvjeta, izbetonirani zidići na kojima se nalazi rasvjeta, prema iskazima svjedoka još 1970. su bili postavljeni lampioni, zidići. Da je u to vrijeme 1989. godine tužitelj imao svoj put na dijelu od kojeg je nastala parcelacijom 1995. godine čkbr. 2262/3, onda ne bi imao razloga prolaziti drugim dijelom nekretnine „stazom“. Stoga i ocjena prvostupanjskog suda o vremenu izvođenja radova na nekretnini nije pravilna, jer kada bi bili vjerodostojni iskazi svjedoka o vremenu izvođenja radova prema kojima je već u vrijeme vođenja parnice P-170/89 tužitelj bio u posjedu čkbr. 2262/3, a prema njihovim iskazima put je bio već djelomično betoniran s postavljenom rasvjetom i zidićima, onda je životno da tužitelj ne bi u to vrijeme imao potrebu prolaziti po drugom dijelu nekretnine „stazom“.

23. U vrijeme vođenja parnice P-170/89 čkbr. 2262 nije bila cijepana, dakle još nije bila formirana sporna 2282/3 koja je nastala 1995. godine parcelacijom čkbr. 2282 po prijedlogu vlasnice Ljiljane Rucker. Dakle, već u to vrijeme tužitelju nije mogla ostati nepoznata činjenica da je vlasnica nekretnine tužiteljica. Stoga izvođenje radova nakon toga ne utječe na poštenje posjeda, jer je tužitelj radove za koje je utvrđeno da ih je izveo znao, odnosno nije mu moglo ostati nepoznato da ih izvodi na tuđoj nekretnini.

24. Osim toga, prema iskazu tužitelja (list 216) tužitelj je imao saznanje i o parcelaciji čkbr. 2262 1995. godine od koje je i nastala predmetna 2262/3, pa mu ni tada nije moglo ostati nepoznato da je tuženica vlasnica predmetne čkbr. 2262/3.

25. Svjedok Josip Rucker, suprug tuženice, koji je bio punomoćnik u predmetu P-170/89 u toj parnici tužiteljici Ljiljani Rucker u iskazu je naveo da je tuženica tužbu u predmetu P-170/89 povukla, jer je s tužiteljem (u toj parnici tuženikom) bilo dogovoreno da će mu oni dati prilaz moru, a on njima prema glavnoj cesti, ali da taj dogovor nije ispoštovan. Da je tužba povučena, jer su stranke postigle sporazum proizlazi iz sadržaja zapisnika u tom predmetu. Takav iskaz svjedoka je prihvatljiv, jer

prema sadržaju zapisnika (spis P-170/89 list spisa 11) prije početka rasprave stranke su izjavile da su postigle međusobnu nagodbu.

26. Da je prihvatljiv iskaz tuženice da tužitelj nije pošten posjednik, da u vrijeme vođenja parnice P-170/89 kako je to tvrdio tužitelj i svjedoci predloženi od strane tužitelja nije postojao put na mjestu gdje je čkbr. 2262/3 i da je čkbr. 2262 od koje je nastala i sporna 2262/3 graničila sa nekretninama Marije Šavar, a granica je bila suhozid potvrdili su i svjedoci Đurđica Pastorčić, Deda Prenk, Josip Rucker. Da je postojao suhozid do nekretnina Marije Šavar i da ga je srušio tužitelj proizlazi iz iskaza svjedoka Bernarda Kurilića.

27. Osnovano tuženica u žalbi ističe da prvostupanjski sud kod ocjene vjerodostojnosti iskaza svjedoka koje je prihvatio vjerodostojnim nije cijenio činjenicu da su neki svjedoci u rodbinskim odnosima sa tužiteljem, neki zainteresirani za uspjeh, jer i sami prolaze spornom česticom jer im je to kraći put do mora, kako to proizlazi iz njihovih iskaza.

28. Tužiteljica je tvrdila da je tijekom vođenja ove parnice tužitelj pregovarao o kupnji predmetne nekretnine, to je potvrdila i svjedok Đurđica Pastorčić, kćerka tuženice. Tužitelj je osporio da je pregovarao s tuženicom o kupnji predmetne nekretnine, već je naveo da je njegov sin pregovarao sa tuženicom o kupnji druge nekretnine, nije naveo koje.

29. Međutim, svjedok Dean Kurilić, sin tužitelja je u iskazu naveo da je on pregovarao sa tuženicom o kupnji predmetne nekretnine, ali da se nisu dogovorili. Ovaj svjedok istovremeno je tvrdio da je tužitelj, njegov otac vlasnik predmetne nekretnine.

30. Kada se cijeni iskaz tužitelja, prema kojem je predmetnu nekretninu kupio od Marije Šavar, jer je to uvijek bilo zemljište sastavni dio njenih nekretnina, da je upisani posjednik bila Marija Šavar, a koje tvrdnje su suprotne priloženim podacima zemljišnoknjižnog izvotka i povijesnog lista i ničim dokazanog da bi Marija Šavar bila izvanaknjižni vlasnik, da je tužiteljev sin koji živi u zajedničkom domaćinstvu s tužiteljem i bavi se ugostiteljskom djelatnošću pregovarao s tuženicom radi kupnje predmetne nekretnine, da je između stranaka vođena parnica 1989. (stranke u suprotnim ulogama) u kojoj tužitelj nije osporavao da je prolazio preko nekretnine tužiteljice čkbr. 2282, ali ne dijelom te nekretnine od koje je nastala sporna 2282/3 za koju tužitelj tvrdi da je vlasnik, dakle znao je da je tužiteljica vlasnica nekretnine čkbr. 2282, da je imao saznanje o parcelaciji provedenoj 1995. kojom je formirana sporna čestica 2282/3, da ni tužitelj ni njegovi prednici nisu bili upisani vlasnicima i posjednicima predmetne nekretnine već je to tuženica, a prije nje njena majka koja je prema iskazu tuženice nakon što više nije mogla osobno koristiti dala trećoj osobi da koristi za ispašu ovci, pogrešno je prvostupanjski sud izveo zaključak da je tužitelj bio pošten posjednik nekretnine. Upravo suprotno utvrđene činjenice ukazuju na znanje tužitelja da je tuženica vlasnica sporne nekretnine i da je radove izvodio na tuđoj nekretnini.

31. Navodi tužitelja da mu nitko nije branio izvođenje radova na predmetnoj nekretnini nisu odlučni kraj činjenice, da je imao saznanje da radove izvodi na tuđoj nekretnini, a tuženica se nije mogla ni protiviti izvođenju tih radova, jer nije dolazila

na nekretninu zbog zdravstvenih razloga. Ne dolaženje na nekretninu pa time i nemogućnost protivljenja izvođenju radova od strane vlasnika nekretnine ne povlači posljedicu da izvoditelj radova postaje pošten posjednik, jer tužitelj koji je nesporno izveo radove zatečene na predmetnoj nekretnini u vrijeme održanog ročišta i vidljive na fotografijama u ovom predmetu znao je u vrijeme dok ih je izvodio da ih izvodi na tuđoj nekretnini.

32. Stoga je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je posjed tužitelja pošten i pogrešno primijenio materijalno pravo kada je prihvatio tužbeni zahtjev.

33. Ocjenom izvedenih dokaza drugostupanjski sud je utvrdio da posjed tužitelja nije pošten, pa je primjenom odredbe članka 159. ZVDSP-a odbijen tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

34. U odnosu na tvrdnje tužitelja kojima ukazuje da je i građenjem na tuđem zemljištu stekao vlasništvo nekretnine, ističe se da se ne radi o zgradi, a radove je izveo bez odobrenja tuženice i znao je da ih izvodi na tuđoj nekretnini, pa nisu ispunjene pretpostavke ni prema odredbama ZOVA-a, ni ZVDSP-a.

35. Budući je presuda preinačena, preinačena je odluka o parničnom trošku. Tuženici primjenom odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a u vezi članka 155. ZPP-a pripada parnični trošak prema zatraženom troškovniku za sastav podneska od 21. ožujka 2017. kojim se očituje na nalaz i mišljenje vještaka primjenom Tbr. 8. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. - dalje: Tarifa) 1.000,00 kuna/132,72 eur, sastav podneska od 15. veljače 2018. primjenom Tbr. 8. točka 3. Tarife 250,00 kuna/33,18 eur, zastupanje na raspravama održanim 9. siječnja 2016., 21. siječnja 2017., 23. studenog 2017., 7. veljače 2018., 17. travnja 2018., 5. lipnja 2018., 30. kolovoza 2018. za svaku primjenom Tbr. 9. točka 1. Tarife 1.000,00 kuna/132,72 eur, sastav žalbe primjenom Tbr. 10. točka 1. Tarife 1.250,00 kuna/165,90 eur, ukupno 9.500,00 kuna/1.260,87 eur. Tuženici nije priznat trošak za sastav podneska od 12. siječnja 2017., jer u tom podnesku izvješćuje sud o adresi predloženog svjedoka, za sastav podneska od 19. siječnja 2017. u kojem traži odgodu ročišta, za sastav podneska od 13. travnja 2017. kojim izvješćuje da dostavlja dokumentaciju koja se nalazi u spisu, od 9. ožujka 2018. i 16. ožujka 2018., jer se u njima sadržajno ponavlja već iznijeto.

36. Primjenom odredbe članka 373.a ZPP-a prihvaćena je žalba tuženice i preinačena prvostupanjska presuda na način da je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja, a tuženici je dosuđen parnični trošak.

Bjelovar, 28. studenog 2024.

Predsjednica vijeća

Dobрила Ćuruvija

Broj zapisa: **9-30870-380ac**

Kontrolni broj: **06f00-a76b8-ddd58**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Dobрила Ćuruvija, O=ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.